

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: PUBLIK ERNŐ.

Kiadó: Papp György.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda.

Hirdetések díjszabály szerint.

Az iskolai év vége.

Egy pár nap választ el attól, hogy egyfelől a szülő távol levő gyermekét haza hozza, másfelől a gyermek bemutassa azt, hogy azon a szülő által teljesített sok kiadás minő gyümölcsöt termelt, jobban igazolja azon bizalmat, melyet a szülő akkor, a midőn őt a tudományos kiképzésre szánta, belé helyezett.

Gyakori eset a szülő csalatkozása, — mert a szülő másképpen tekint gyermeke jövőjébe, sokat ohajt — szeretne sokat kivinni, — örömet, melyet gyermekébe vél feltalálni, fokozni szeretné, megelégedését nagyobb és nagyobb fokban kitüntetni, — büszkén tekinteni gyermekére, hogy ez várakozásának megfelelt.

És mindezt, valamint ennek ellenkezőjét a szülő azon felirt egy pár sorban találja fel, melyet gyermeke az iskolai bizonyítvány czime alatt tanáraitól az év végén ajándékba kap.

Ennek nevezzük ezt, ajándék és nem is e bizonyítvány, mert vagy jutalma a jónak, vagy megbüntetése a rossznak. —

A jóra jutalom azért, hogy tovább bűzdítsa azon uton, melyen megindult, a rossz tanulónak jutalma azért, mert folyton szem előtt tartva bizonyítványát, önmaga belátja hibáját és igyekszik fog azt jóvá tenni. —

De ez nem jutalma a szülőknak, — a szülő, ki egy évig izzadott gyermekeért, nélkülözött, fáradott azért, hogy ennek szükségleteit fedezze, újból egy évet veszít — s ha még csak ez — de helyre pótolhatatlanul oly kiadásoknak néz elébe, melyet már teljesített.

És ez tagadhatlan nagy hiba — melyet a szülő soha sem talál önmagában fel, hanem mindig és minden időben a megtörtént csalódásért másokat kárhoztat.

Pedig egészben nincs igazuk.

Igen gyakran a szülők hibája az, hogy gyermekeik pályáját nem jól választják meg.

Elvégezvén a gyermek a normális osztályokat, ha van, ha nincs tehetsége, okvetlen a magassabb tudományokba akarják kiképezni őt.

Nem vizsgálják azt, hogy valjon gyermekük képes-e a felsőbb osztályok tanulására, elegendő erővel, tehetséggel bír-e arra, hogy a felsőbb, már gymnazialis tanulmányokat végezze, — vak-tába intézik sorsukat gyermekeiknek, — s mert polgári állásuk követeli, hogy gyermekeik az általuk nem értett felsőbb tudományokba képeztessenek ki, más pályát választani nem akarnak.

És ez nagy hiba. —

A nélkül, hogy a gyermeket vennők pártfogásunkba, határozottan elmondhatjuk, hogy a mai paedagogia egyik nehézkos oldalát képezi azon vasakarat, mely a szülők nevelési irányába van.

Ha tehát valamely szülő csak párnapot szentelne arra, hogy gyermeke hajlamát kitanulja, ha a már 2-od, 3-ad vagy a negyedik gymn. növendék nevelést egy és a neki megkívántató helyes irányba vezetettnek a szülő által, talán nem fordulnának elő azon esetek, hogy némely fiatal akkor a midőn már a 8. osztályt végzendő, vettessék vissza a további kiképzéstől, vagyis nyolcz év fáradsalmának megsemmisítésére nem kellene sem tanárnak sem igazgatónak veto jogát érvényesíteni.

De mert épen manapság, a midőn az élet reális oldala minden tekintetben a szakszerű kiképzést kívánja, — a midőn nemcsak a fiatal, de már az érett ember is oda van utalva, hogy tudományát, bár legyen az az ipar terén, — szakszerűen fejlessze — ha nem is találjuk helyes és czélszerű eljárásnak azt, miszerint a tulszigor a fiatalokata tudományos pályáról leszorítva, — menteni tudjuk azzal, hogy a következmények az eljárást czélszerűnek, — hasznosnak és szükségesnek mutatták. —

Előfordul az, hogy a kevésbé kitűnő fiatal, kilépve a praktikus élet terére több tevékenységet több gyakorlati eljárást mutat fel, mint az, ki folytonosan kitűnően végezte iskoláit — de viszont az élet tapasztalata, hogy igen sok oly fiatal ember szorítja ki azokat, a kik jeles képzettséggel bírnak a gyakorlati pályáról, kik ha befolyásos támogatók-

TÁRCZA

RÓZSAK.

Ti feslő rózsabimbók
Elábrándozva nézlek,
Megannyi kedves leányarcz. . .
Mi bájosak, mi szépek!

Oly nyájas, szende pirban
Ragyognak ők, miként ti. . .
Hajh, mind a két virágot
Mily sok szilaj kéz tépi!

Ha rózsabimbót
Tűzők keblemre:
Mint hogyba szívem
Gyorsabban verne.

Rád gondolok, rád
Legszebb virágszál. . .
Miért nem nékem,
Másnak virágszál?!

Hervadj el itt szívem fölött
Szelid virág. . .
Akkor leveszlek,
Pihenni teszlek. . .
Elhullni nem szabad neked;
Puha kezével szívem fölé
Ő tűzött tégedet. . .
... Ha kínos éjszakákon
Kerül az álom;

S ha majd pihenni nem tud
Szegény szívem,
Mert őt imádja
Forrón, hiába,
Fájón, hiven:
Majd újra előveszlek;
Mégárgult szirmaidra
Csókot lehellek sirva,
Szegény hervadt virág!

Hogyha majd a másé lettél:
Küldj egy rózsát utoljára, —
Ne tizenj egy szót se, szót se,
Csak egy csókot lehelj rája. . .

Hadd tegyem el emlékre; ha
Majd megszárad gyöngé szirma:
Az én rövid elhervadt
Boldogságom lesz rá írva.

Avagy talán azt a rózsát
Soha többé nem teszem le. . .
Hajnal, alkony ott találja
Csókban ázva, könnyben ázva a kezembe'.

A nagy világból.

— Apró képek. —

I. Mig a feleség öltözködik.

Muki, foglalkozására nézve rendszerető hivatalnok, a megbeszéléshez hiven, már délután 4 órakor hazamegy hivatalából, hogy azután kis felségével együtt kísértájanak.

A férj, ki azt hitte, hogy kis feleségét már ekkorra készen találja, csodálkozva látja, hogy az még

mindig nagyon kezdetleges „toilette“-ben van. Zsörtölődik egy kicsit, de az asszony megvigasztalja, mondván:

— Ne türelmetlenkedj! Mindjárt készen leszek!

A férjecske elhallgat s átmegy a szalonba, letül a zongorához eljátsza a felesége kedvencz darabjait a „szűz imáját“, „Wacht am Rhein“, a „Dunári keringő“ és a „Fahren wir nach Grosswardein“ című, hangzatos classikus darabokat. Az asszony még sem jön. A férj dühösebb lesz s ökleivel dühösen elveri a „Strassburg ostromán“ kívül a „diri-diri dongót“ még pedig ez utóbbit több féle változatokban. Az asszony még sem jön.

Izgottan áll fel a zongora mellől s úgy sétál fel alá a szobában, fityöl, de keservesen, gyászindulokat, a „Zampából.“ Beleun ebbe is. Elmegy a felesége öltöző szobája ajtajáig, benyit s mérges hangon bekiált:

— Hát még most sem vagy készen?

Ej, ej de türelmetlenkedel, mintha bizony én esztendő számra öltözködném! Megyek már mindjárt, csak a hajamat tűzőm fel, meg a keztyűm gombolom be s a kalapomat keresem elő.

— Jól van, jól! mormogja a megjuhászodott férj, csak siess. Átmegy az írószobájába, letül az asztalhoz, gondolkozik sokáig, majd hosszasan ír. . .

Végre jön a feleség is. Na lásd Tónikám, már itt vagyok! Készen vagyok egészen. Ugy-e hamar elkészültem!

Hm! hm . . . köhög a férj gyanusan.

— Talán bizony nem is? kérdi a nőcske hegyesen. De mutasd hát te mit csináltál, míg én öltözködtem?

A férj kaján mosoly kíséretében átnyújt egy nagy beirt levelekből álló papir halmazt:

— Im lásd: Irtam ezalatt egy öt felvonásos szomorú játékot! . . .

kal nem bírnának, önerejükön megélni képesek nem lennének.

Ha tehát a gyakorlati életet vesszük tekintetbe, csak helyeselhetjük azon szigort, melyet jelenleg a középiskolákba tapasztalunk.

IRODALOM.

* **Zenemű.** — Borsay Samu ev. ref. főiskolai zenetanár szerkesztése alatt megjelent Szolnycs hősök című zeneműre hívjuk fel a zenekedvelők figyelmét. A mű a múlt téli évad alatt Kolozsvárt nagy sikerrel adatott elő; kapható minden zenekereskedésben, s különösen Báldi Károly kiadó hivatalában Nagy-Enyeden.

* **Minden intelligens embert érdekelni fog** amaz irodalmi termék, mely a fő és székvárosban több kiváló író és hírlapíró közreműködése mellett Weninger János hírlapíró szerkesztése és kiadásában az „Országgyűlési Értesítő” nyomdájában most kerül sajtó alá. Emlékalbum lesz az a milleniumra vonatkozólag, „Magyarország ezredéves társadalma (írásban és képen)” címmel, terjedelmes füzetes kiadásban, melyhez annak idején díszes bekötési táblák járulnak. Ez emlékalbumban minden intelligens egyén arcképe, életrajza és családi összeköttetései közölve lesznek, mi által nemcsak az lesz elérve, hogy a jelenkor társadalma a késő utókornak át lesz adva, de rendkívül fontos adatokat foglal magában az egyes családok összeköttetéseinek ismeretére nézve is, és így számtalan család nyerhet tájékozást a saját eredetéről, illetve rokoni ágazataira vonatkozólag. Az arcképek és életrajzok — kivéve az ország dignitásait, a kik az emlékalbum elején lesznek csoportosítva — oly sorrendben közöltek, amilyenben azok a szerkesztőségbe jutnak, az album utolsó lapjain azonban betűsoros névmutató lesz, melynek segítségével bárkinek életrajza és az egyes családok arcképesoportja könnyen feltalálható lesz. Ez emlékalbumot tehát méltán nevezhetjük a társadalom „Lexikon”-jának is, melyben a társadalmi egyénekre és családokra vonatkozó adatok nemcsak a jelenkorra, de a késő utókorra nézve is, számtalan irányban beláthatatlan előnyöket szolgáltatnak. De egyesek életrajzában adataiban még a városok, községek, egyesületek, közintézetek, stb. történeteire (keletkezésére és fejlődésére) vonatkozólag is nagybecsű kincs lesz az utókornak szolgáltatva, bizonyára észszerű lesz tehát, ha senki sem tekint a személyére vonatkozó adatoknak közzétételét, megörökítését talán hiúságnak, hanem a közismeret és az utókor iránti kötelességnek. Arckép hiányában a szerkesztőség csupán az életrajz adataira és az illetők családi összeköttetéseire fog szorítkozni. Ez emlékalbum folyó hó 15. től, esetleg 20. től kezdve minden hónap 1-én és 15-én füzetes kiadásban (22×28 centiméter nagyságban) fog megjelenni és millenium a megünneplése illetve az országos kiállítás alkalmával nyeri befejezését, a midőn pompás díszkötésben a kiállításon szerepelni fog. E nagyszabású irodalmi terméknek rendkívül érdekes részét fogja képezni Magyarország ezredéves

II. A betudott esztendő.

Cartouche-ról Franciaország e leghíresebb banditájáról beszélnek e valóban páratlanul pompás adomát: Egy izben, egy fiatal ember jelentkezett nála, ki hévvel kérte, hogy venné fel a bandájába.

Miféle foglalkozásban voltál eddig? kérdezte szigorú hangon Cartouche.

— Két évig mint pincér, aztán hat hónapig, mint lohndiener működtem! felelte, egész elbátortalanodva a fiu.

— Pompás! kiáltott lelkesülten Cartouche, itt a kezem, csapj fel, minden próba nélkül, az én emberem vagy, mert ez egész időt úgy tudom be, mintha azt nálam töltötted volna el.

III. Az iskolából.

A VIII-ik osztály növendékeinek valamelyik leánynevelő intézetben, a különféle korok jelmezeiről magyaráz a szemüveges, érdekes arcú nevelő kisasszony. Magyarázata végére érve, fetszólit egy bájos kis libát, ki az egész előadás alatt szemmel láthatólag figyelmetlenkedett, s kérdezi tőle:

— Tehát kedves Margit kisasszony, melyik a legrégibb a legletszétesebb costüme?

Margit hallgat...

— Festményeken is igen gyakran láthatta már! teszi hozzá magyarázólag a kis nevelő.

Margit akadozva:

— A — a —

— Nos?...

— Az Adam costüme!

társadalmi fejlődésének leírása, a honfoglalástól kezdve korunkig, melynek megírására a szerkesztőség és kiadóhivatal történelmi íróink számára a legközelebbi napokban irodalmi pályázatot fog hirdetni. E mű képezi majd a kiadmány legutolsó füzetét, az emlékalbumban azonban (a bekötés alkalmával) előrészt, melyhez Magyarország dignitásainak arcképesoportozatai és életrajzai fűzettek. E nagyszabású mű előfizetési ára egész évről 12 frt, félévről 6 frt, negyedévről 3 frt; havonként tehát csak 1 frt. Füzetekenként, nagy album alakú díszes kiadásban 50 kr (1 korona). Az előfizetési pénzek a „Magyarország ezredéves társadalma írásban és képen” kiadóhivatalába (VII. kerület, Ovoda utca 5. szám. II. emelet) intézendők.

Gondolatok.

A remény az életnek gyámola, mely velünk születvén, szívtünk utolsó dobbanásáig el nem hagy minket, — akkor is hamarabb elbagynak érzékenységeink, mintsem a reménynek vigasztaló sugarai.

A boldogsággal kecségető remény egyedül az, a mi kellemessé teszi hamar muló életünk perezeit, s növeli bennünk azon vágyat, melynek az élet kívánságaitól különböző és tökéletes kielégítése csak a sirhalmonkon tul érezhető.

Apróságok.

A kis bürziánér.

Tanító: — Tehát a vas gyorsabban esik, mint a fa! Mondjátok meg, hogy mi esik még gyorsan?

Köbi: — A phaphiros!

A szórakozottság netovábbja.

X. báró valóban nagyon szórakozott. Kocsisa, ki erős meghűlésből csak nem rég gyógyult, felparancsait várja.

— Maga nem köhög már, János. Képes-e ma befogni?

— Oh igen, báró ur; majd jól beburkolózom.

— Helyes! A viktóriában akartam ugyan kiköcsikázni, de azért, hogy maga meg ne hűljön, megengedem, hogy a csukott hintóba fogja a lovakat...

Tapasztalt férj.

A: A napokban gyönyörű holdfogyatkozást fogunk látni.

B: Te el ne mondd a feleségemnek, mert külön toilletet fog követelni hozzá.

Ujdonságok.

— **Országgyűlési képviselő választás:**

Az alvinczi képviselő választási kerületben a főispánná kinevezett Zejk Dániel helyébe Br. Kemény Géza lett a folyó hó 14-én megtartott választáson egyhangulag országgyűlési képviselőnek megválasztva.

— **Ügyvédi kamarák köréből.** A szegedi ügyvédi kamara a Győrben megtartott értekezlet alapján az országos ügyvédi gyűlést folyó év szeptember havára hívta össze Szegedre.

— **A vízárr** alkalmával hajléktalanul maradtak felsegélyezésére, nem különben a további intézkedések megtételére a polgármester által összehívott értekezleten mintegy 110 frt. adomány gyűlt össze. Megemlést. re méltó, hogy Dr. Náthán Bernát az első napon szükségessé vált kenyérbeli segélyt sajátjából állította ki, mintegy 100 drb. kenyeret osztván ki a szegény családok között. Azon megmérhetlen kár, mely a víz által elöntött tereken okoztatott, alig fog némileg a munkás kezek által rövid idő alatt kárpótoltatni; vannak családok kik hajléktalanul maradtak, e mellett ősszel bevetett termésük a víz által teljesen elvitetett, úgy annyira, hogy a jelen évben annak pótlására már gondolni sem lehet.

— **A gyulafehérvári róm. kath. elemi iskolában** az év végi vizsgálatok következő napok délutánjain tartatnak meg: jun. 20-án 2 óráko kezdődőleg minden tárgyból az I. osztálylyal, jun. 21-én a II. osztálylyal, jun. 22-én a III. osztálylyal, jun. 23-án a IV. osztálylyal, jun. 24-én I—IV. osztály a torna- és ének-ből, jun. 25-én 9¹/₂ óráko háláadó isteni tisztelet az őr. Nővérek templomában. Ezután a bizonyítványok és jutalmak kiosztása a II. osztály termében. — Ugy a háláadó isteni tiszteletnél, mint a zárünnepélyen az ifjuság énekdarabokat ad elő.

— **Asszonyok hősiessége.** Egy angol fogorvos a napokban egyik londoni lapban közzétette tapasztalatait, a melyeket művészete gyakorlásánál szerzett. Eszerint az asszonyok a foghúzásnál sokkal több bátorságot tanusítanak, mint a férfiak. Egy férfi több dolgot ad a fogorvosnak, mint három asszony s míg tuczat-

számra fordulnak elő olyan nők, a kik meg sem mozzannak a műtét alatt, tíz férfi közül kilencz elsápad ha csak meglátja a foghúzót s az egész műtét alatt roppant gyáván viselik magukat.

— **A legjobb kép.** Nemrég megírtuk, hogy a Pall Mall Gazette felhívást intézett olvasóihoz, jelöljék ki azt a száz könyvet, a melyet a világirodalomban legjobbnak tartanak. Londonból most azt írják, hogy a Westminster Gazette felszólította Angolország legelismertebb műértőit, hogy jelöljék meg a legjobb tizenkét festményt. Frith londoni művészeti akadémiai tanár erre a felhívásra a következő tizenkét képet nevezte meg: Titian: Szent és profán szerelem, Bakhus és Ariadne, Krisztus sirba helyezése; Tintoretto: Szent Márkus asodája, IV. Fülöp; Velasquez: Las lancias, A spanyol királyi család és a törpe. Rafael: A sixtusi madonna Rembrandt: Saját arcképe; Van Dyck: Gervatius; Vilkie: A waterlooi csata híre. Egy másik előkelő angol festő, Crane Walter a következő tizenkét képet tartja a legjobbnak: Michel Angelo Pantheon-homlokzatát (padmalykép a római sixtinai kápolnában), Rafael Parnaszusát; Pinturichio dekurációs képét a Borgiapalotában; Gozzoli freskóját a firenzei Riccardi-kápolnában; Botticelli Tavaszát; Bellini oltárképét (a velenzei Frari székesegyházban); Tintoretto Keresztre feszítését; Mabuse A három király imádását; Van Eyck Arnolfini arcképét; Holbein Követségét és Krisztináját, Van Dyck Gervatiusát s végre Titian Szent és profán szerelmét. A két műértő ítélete tehát csak két képben, a Van Dyck Gervatiusában és a Titian Szent és profán szerelmében egyezik meg.

— **Magyarország városai.** Minden modern nemzeti politika arra törekszik, hogy az ország kultúrájának, iparának, kereskedelmének ne csak egy központja legyen, hanem a főváros mellett az ország nagyobb városai, teremtsenek centrumot, a melyben élet pezsejen, a mely iránytszábjon egész környékének. Magyarország városai díszes buzgalommal versenyeznek, hogy társadalmi vagy politikai uton egy irányban fejlődjenek a fővárossal, hogy a megyék fővárosai a szó legigazabb értelmében a fővárosok legyenek, a melyek magukba gyűjtik az erőt, a képességet, a talentumot, a megye erkölcsi és anyagi tökéjét. Különösen fontos ez a jelenség most, a mikor a magyar nemzet a honfoglalás ezredik évfordulóját, a milléniumot készül megünnepleni. A városok mutatják majd az ország igazi képét, fejlődésük lesz a mi energiánk fényes bizonyítéka. De vajjon ki ellenőrizheti a városok polgárainak lázas, de zajtalan munkáját, hogyan ismerheti meg Budapest ország szíve a keletkező apró fővárosok képét, mi ismerteti meg a városokat egymással, hogy jótékony eleven áramlat lüktessen mindent, ahol munkás kezek dolgoznak a jövő demkratikus Magyarország megteremtésén? A Pesti Napló vállalt közott arra a nehéz, de szép feladatra, hogy az ország városait a magyar közönségnek bemutassa. Időközönként egy-egy magyar város kimerítő monográfiáját közli. nem annyira a város történetét írva le, mint inkább jelenlegi képét, eleven, szemléltető formában, hogy a monografia egyszersmind kellemes olvasmány is legyen. Bemutatja a városok kulturális intézményeit, egyesületeit, hatóságait, iparát, kereskedelmét, irodalmát, embereit és társadalmát, egy szóval értéket és szerepet az ország életében. De kiterjednek a Pesti Napló monografiái azokra a kíváncsokra is, amelyeket egy-egy város polgársága érez s felhívja a városok érdekeinek megvédésére, jogos követelményeik kielégítésére, pártfogásukra és támogatásukra a kormány figyelmét. A közönség nagy szimpátiával kíséri a Pesti Napló vállalatát s figyelmével, érdeklődésével munkájában elő is segít. Talán még soha egy magyar ujságot se támogattott a közönség olyan feltűnő módon, mint a Pesti Naplót, amióta formát cserélve, tartalmával és szellemével a magyar sajtót dominálja. Ezt az érdeklődést és támogatást megérdemelni lesz ezután is főcélja a Pesti Napló-nak. Felhívjuk olvasóinkat lapunk mai számában közzétett hirdetésére.

CSARNOK.

„Ezeregy rögeszme”.

— Regény. —

Írta: Dumas Sándor.

Fordította: Publik Ernő.

(Folytatás.)

VIII.

A macska, az írás és a csontváz.

A hatás, melyet Ledru ur. elbeszélése eszközölt, rettenetes volt, senki, még az orvos se tudott ellentállni a benyomásnak.

Lenoir igenlő fejbicezentéssel válaszolt; a halvány hölgy visszabonyatlott fejránkosaira s csak mély sohaja árulta el, hogy még él, a rendőrbiztos mélyen hallgatott.

En figyelmesen jegyeztem meg a baleset minden részletét, hogy alkalom adtán én is elbeszélhessem. Allette-t s Moullet pedig annyira meghatotta e kaland, hogy eszükbe se jutott, hogy még cizafolgassák.

Végre is Moulle abbé megtörte a csendet.

— Mindent elhiszek, amit mondott — szóla mintegy a közvéleményt tolmácsolva — de hogy fejt meg a dolgot, kedves Ledru?

— Nem fejtegetek én semmit, én pusztán csak elbeszélni akartam, eunyi az egész; hiszen ha megtudtam volna fejteni, réges régen nem volna már bajom!

— Hiszen az egész nem egyéb egy látománynál! Mindazt, amit Ledru ur elbeszért nekünk a valóság képeiben, mindazt ő tulajdonképpen csak látni és hallani vélte. Az eső, a hideg, a sötétség, s általában a környezet felizgatta és megzavarta képzetét. A látvány egy pillanatnyi örültség, mely akkor is megmarad em lékezésünkben, mikor már eltűnt!

— De hát ha nem tűnik el? — kérde Moulle abbé.

— Akkor gyógyíthatlan betegséggé válik, melytől csak a halál szabadít meg.

— Volt-e már valaha ilyen betegséggel dolga orvos ur?

— Még nem, hanem ösmerek egy pár orvost, így a többek közt egy angolországit, ugyanazt, aki Scott Waltert Franciaországba való utazásában kísérte, aki kezelte már e betegséget.

— Ez talán beszélt el önnek valamit?

— Igen! Olyan forma ez is, mint amilyent gazdánk az imént elbeszért, s talán kissé érdekesebb is.

— Amit szintén anyagelviségből fog kimagyarázni?

— Nagyon természetesen.

— Nem lenne szives elbeszélni az esetet?

— Miért ne, ha kíváncsiak rá?

— Beszélje el kérem, beszélje! — kiáltották mindnyájan.

— Hát legyen. Az orvost, aki Scott Waltert Franciaországba kísérte, Timpsonnak hívták; az edinburgi orvosi kar legkiválóbb tagja volt, aki a város legnevezetesebb embereivel ösmerekségekben állott.

— E között az emberek között volt egy bíró is, akinek a nevét azonban nem akarta megmondani. Ez volt az egyetlen titok, amit megakart őrizni.

— Ez a bíró, kire ő teljes orvosi gondosságával vigyázott, napról-napra szemlátomást kezdett elsoványodni, s minden külső ok nélkül mély búskomorságba esett. A család ezért több ízben kérdést intézett az orvoshoz, az orvos kérdésekkel fagatta barátját, de csak határozatlan feleleteket nyerve tőle; annyit az orvos már sejtett, hogy valami titok lappang adologban, mit a beteg nem akar elárulni.

— Simpson orvos végre oly hevesen kezdte faggatni barátját, hogy az szomorú mosollyal megfogván annak kezét, így szólott:

— Nős igen, beteg vagyok, gyógyíthatatlanul, mert a képzeletem van megzavarva!

— Hogyan az ön képzelete?

— Igen, én ebbe bele fogok örülni!

— Dehogy fog megörülni! Hiszen kérem a tekintete egészen tiszta, hangja nyugodt, érzése rendes.

— Éppen az a legfuresább helyzetemben, hogy mindezt jól tudom, sőt bírálatom.

— Hát tulajdonképpen miben áll ez az örültség?

— Zárja be az ajtót orvos ur, hogy ne zavarjanak bennünket, én elmondom önnek.

— Az orvos bezárta az ajtót és barátja mellé ült.

— Emlékezik-e még — kérde a bíró — az utolsó bűnpörre, amelyikben én hoztam az ítéletet?

— Hogyne! A rablógyilkost érte ön, akit halálra ítélt?

— Igen! Nos hát abban a pillanatban, mikor ki-mondtam fejére az ítéletet, szemem felszikkasztak, s ökleit fenyegetve emelte reám; a kivégzés napja után felkeresett a bakó s azt újságolta, hogy az elítélt kivégzése előtt megátkozott! „majd eszébe fogok jutni holnap hat órakor!” — mondá.

— En cizkostársai bosszujára gondoltam, s ezért egy kétesüvű pisztolyt az asztalra téve, bezárkóztam szobámba.

A kandallón az óra hatot ütött. Bár egész nap az a fenyegetés foglalta el minden gondolatomat, az utolsó óra ütésig, egy sajátságos doromboláson kívül, melynek okát nem ösmertem, semmi rendkívüli sem történt.

Körül pillantottam, s egy nagy fekete tűzvörös petytyes macskát láttam megam előtt. Hogy került ide ez az állat, nem voltam képes megfejteni magamnak, hiszen az ajtók és az ablakok egész nap be voltak zárva. Lehet, hogy még reggel surrant be a szobába.

Csengettem a szolgának, de nem tudott bejönni, mert az ajtók belülről be voltak zárva. Említettem előtte

a fekete macskát, mely eltűnt, hogy hiába való volt minden keresésünk. — Aztán nem is törődtem tovább az egész dologgal. Mult az est, jött az éj, majd a regg, a nap is telt, míg egyszer csak hatot ütött az óra. E perczen dorombolást hallottam újra, mire megjelent a tegnapi macska.

Most kapta fogta magát és felugrott az ölembe.

(Folyt. köv.)

Nyiltér*)

Egész selyem mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenként 85 kr tól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, kockás, csikos, virágos, damasztolt minőségben (mintegy 240 féle dispositio és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen **Henneberg G.** (es. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba címzett levelek 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

Hirdetések.

Sz. 754 - 893 tkvi.

68 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kaestner Henrich végrehajtónak vizaknai Jakó Imre és neje Bogáti Száli végrehajtást szenvedő elleni 167 frt 76 krtőkekövetelés és jár. iránt-végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbiróság területén lévő Vizakna község határán fekvő vizaknai 344 sz. tkjvben. A + 1—3 5. 7—9 és 13 r. 559.560. 2122.3423. 4447. 6725. 6793 8259. 5292 hrsz. az 1378 sz. tkjvben A + 1 r. 3561 hrsz. és a 344 sz. tkjből a 2580 sz. tkjvbe átment A + 1 rend 5201a, hrsz. a. felvett ingatlanokra az árverést 340 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1893 évi Augusztus hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor** Vizaknán a telekkönyvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok 10 %kát készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1 én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki-

küldött kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX. t. cz. 170 §. értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. —

Kelt Vizaknán, 1893 május hó 27 napján.

A vizaknai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

A kivonat hitelül.

Gruber István, kiadó.

210—1893 szám bir. végr.

67 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennei közhírré teszi, hogy a Gyulafehérvári kir. járásbiróság 1915. 1944. 1945 ex 1893 polg. számu kiküldő végzéssel által Eisenstein Manó, Schreiber B. czég és Fuchs Dávid végrehajtatók javára Vingárdi Bene Károly és neje ellen összesen 1075 frt. 87 kr. tőke, ennek megítelt 6% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt biztosi-tási végrehajtás alkalmával bírólilag 28/IV 1893 lefoglalt 1144 frtra becsült vegyes és rőfőskereskedéshez tartozó bolti árucikkek, lábas jószágok és többféle háztárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2397 és 2398—1893 polg. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Vingárdon alperes Bene Károly és neje lakásánál leendő eszközölésére **1893-ik év Julius hó 3-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1884. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldőtnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1891. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltétlenek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt 1893-ik évi június hó 17-ik napján.

Csia Lázár kir. bírósági végrehajtó.

Ajánljuk a n. é. közönségnek
a legtisztább és vízmentes fedélmáz

Köszén Kátrányunkat
mindennemű nedvesség és farothadás megóvására.

A megrendelés czímzendő
A légszeszgyár igazgatóságának
Kolozsavárrt.

Van der Velden Ede,
a légszeszgyár igazgatója.

69 1—3

Sok pénzt

kereshetnek tisztességes és megbízható egyének törvényesen kiállított részletek és sorsjegyek elárusítása folytán, kik bankházunkkal összeköttetésbe lépni akarnak.

Üzletünk 25 év óta áll fenn szilárd alapon.

Magas jutalék vagy fix fizetés mellett.
Ajánlatok intézendők
betéti társaság

Dirnfeld-testvérek
bankházánál
Budapesten, Fürdő-utca 4. sz. 63 2—5

Világhírű

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES ÉS LOHENGRIN“
féle szívarkapapir

Braunstein freres gyárából, Párizsban
65 Boulevard Haemans 65.

A Braunstein freres czég osakis Gassicourtban (S. és O.) franciaországban létező saját papirgyárának készítményét hozza forgalomba.

Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papírpapíri diadának tekinthetők.

A szívarkapapir és szívarkahüvely elárusítására szánt gyáriraktár helyisége

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches“ féle papírból készített valódi francia szívarkapapir, valamint valódi francia szívarkahüvely, melynél minden papírtok a „Braunstein Freres“ czéget viseli,

Gyulafehérvárt: Id. Misselbacher J. B. urnál kapható. 57 25—3

Sz. 198—1893 bir. végr. sz.

661—1

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság 5697—1891 polg. számú kiküldő végzése által Reinhardt Fülöp végrehajtató javára gyulafehérvári Kumbálek Péter ellen 244 forint, ennek 1891 év Deczember hó 7-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróságon 11/XII-891 lefoglalt és 1104 forint becsült különböző színű és minőségű posztó szövetek, katonatiszti szerelvények és többféle házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2233 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Gyulafehérvárt a városháza előtt leendő eszközölésére **1893-ik év június hó 1-én napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881 évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólírt kiküldöttől vagy

írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt 1893-ik évi június hó 13-ik napján.

Osia Lázár kir. bírósági végrehajtó.

Legszebb minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Tartalomdus minta könyvek, még eddig nálunk nem láttottak, szabóknak bérmentve.

Nem adok 2 $\frac{1}{2}$ vagy 3 $\frac{1}{2}$ forint árleengedést méterenként, sem a szabóknak ajándékokat, mi rendesen a vevő hátrányára szolgál, — gyáramban készpénz fizetés mellett szabott árak vannak, hogy így alkalma legyen bárkinek is olcsón és jó árut vásárolhatni.

Ajánlom különösen — a sok imitált szövetekre való figyelmeztetés mellett

Ruha szöveeteimet

Pervient, Doskint, és szabályszerű szöveeteimet a fő-tisztelendő clerus becses figyelmébe, ugyszintén es. kir. hivatalnokok, tűzoltók, tornászok, lövészek stbi figyelmébe. Livreekre, teke asztalokra, kocsi-bevonatok, utazó köpenyekre 4—14 forintig stbbi.

A ki értékes, tartós, használható, tiszta gyapjú szöveetet és nem rongyokat, melyek a csináltatás költségeit sem érik meg, vásárolni akar, az forduljon bizalomteljesen a félmillió forint értékű ruha szövet gyáros

Stikarofsky Jánoshoz, Brünben.

Gyárom nagy kiterjedését és szállítási képes ségét feltüntetendő, kinyilvánítom, hogy külföldi kivitelem kamarn szövetek, szabászati és könyvköté szeti kellékekben a legnagyobb egész Európában és meghívom a t. közönséget, hogy alkalomadtán óriási kiterjedésű gyáramat, hol állandóan 150 munkás van alkalmazva, megtekinteni sziveskedjék.

Szállítás csak utánvétellel.

Levelezés magyar, német, cseh, orosz, francia és angol nyelven.

Előfizetési felhívás!

A

PESTI NAPLÓ

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A Pesti Napló Magyarországon a legolcsóbb, legértelmesebb és legszebben kiállított napilap. Megjelenik minden reggel legalább 16—24 oldal és délután 4—8 oldalnyi terjedelemben, fővágra és lapjai egymásba ragasztva.

A PESTI NAPLÓ főszerkesztője és kiadótulajdonosa:

ifj. A. brányi Kornél

A Pesti Napló szerkesztősége maga köré gyűjtötte az ország legjelesebb újságíróit.

A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frissek, eredetiek és a legmegbízhatóbb forrásokból erednek. Ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik. Bel- és külföldi társadalmi rovatok mindig legpontosabbak és legmegbízhatóbbak.

Felkészítő szerkesztője:

Barna Izidor.

A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók nevével találkozunk az olvasó.

Regényei és tárcái élénkek és érdekes olvasmányt nyújtanak.

A Pesti Napló minden vasárnap a gyermekszobának ezimű rovatában Móra bácsi kedvelt meséit közli a gyermekek részére.

A Pesti Napló legközelebb egy rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg. A Pesti Napló minden hónapban 2 városnak a monográfiáját közli, mely örökös irodalmi becsesüléssel bír és az előfizetők, a kik ezeket összegyűjtik, azok Magyarország városainak hű történetét bírják.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

A Pesti Napló reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes Pesti Napló-nak előfizetési ára **Budapesten** és a **vidéken** korán és pontosan házhoz juttatva,

az esti lap küldése nélkül:

Egész évre ... 14 forint — kr.

Fél évre ... 7 forint — kr.

Negyed évre ... 3 forint 50 kr.

Egy hónapra ... 1 forint 20 kr.

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre ... 18 forint — kr.

Fél évre ... 9 forint — kr.

Negyed évre ... 5 forint — kr.

Egy hónapra ... 1 forint 70 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön házhoz vagy postán küldve:

Budapesten:

Egész évre ... 18 forint — kr.

Fél évre ... 9 forint — kr.

Negyed évre ... 4 forint 50 kr.

Egy hónapra ... 1 forint 60 kr.

Vidéken:

Egész évre ... 20 forint — kr.

Fél évre ... 10 forint — kr.

Negyed évre ... 5 forint — kr.

Egy hónapra ... 1 forint 70 kr.

A PESTI NAPLÓ esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket, úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar az előfizethet a PESTI NAPLÓ esti lapjára 2 forint 30 krral.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budapest, Ferenczy-kert, Bazárépület.

65 1—4.